

Från: Mariann Samuelson [Mariann.Samuelson@vr.se]

Skickat: den 29 mars 2011 14:55

Till: sus.andersson@farad.se

Kopia: Irene Sjölin-Niska

Ämne: Instruktion för hantering av handlingar

Med anledning av din fråga huruvida det finns en juridisk analys för hanteringen av material inom ramen för tidigare behandling av oredlighetsfrågor vill jag gärna svara följande:

Den juridiska analysen och utgångspunkten har hela tiden varit att den expertgrupp som inrättades av Vetenskapsrådet för att granska påståenden om oredlighet i forskning - främst för interna utredningar – var informell. När gruppen sedan åtog sig att på uppdrag utföra utredningar åt universitet och högskolor bedömdes det som en intern biståndsåtgärd myndigheter emellan. JK har sedermera ställt sig bakom detta synsätt i ett ärende med motiveringen att gruppens utlåtande i enskilda ärenden inte binder den uppdragsgivande myndigheten, vilken har det juridiska ansvaret för eventuella åtgärder mot den anmälda. Det är därför inte fråga om myndighetsutövning, kring vilket finns strikta regler. Detta har av Vetenskapsrådet tolkats som att gruppens status även i dessa sammanhang varit av informell karaktär. Något särskilt regeringsuppdrag att genomföra utredningar åt andra myndigheter fanns inte heller (även om dåvarande forskningsministern Leijonborg gav Vetenskapsrådet i uppdrag att övergångsvis fortsätta att åta sig utredningsuppdrag till dess den nuvarande expertgruppen kunde inrättas vid Centrala etikprövningsnämnden och komma igång med sin verksamhet).

Mot denna bakgrund har material som inkommit under pågående utredningar utförda på uppdrag av ett lärosäte betraktats som internt arbetsmaterial till dess en utredning slutförts. Först då har en (allmän) handling upprättats och blivit offentlig i och med att utlåtandet överlämnades till uppdragsgivaren. Detta synsätt har också prövats av förvaltningsöverrätt i ett ärende där en journalist ville få ut ett sakkunnigt yttrande under utredningens gång. Han fick avslag på sin begäran med motiveringen att de sakkunnigas yttrande till expertgruppen inte utgjort en allmän handling.

Det övergripande viktigaste för Vetenskapsrådet har varit att så långt möjligt undvika att de inblandade före en "oredlighetsutrednings" slutförande skulle bli offentliga och därmed riskera att utsättas för onödigt lidande.

Vetenskapsrådet anser att hanteringen av dessa utredningar varit förenlig med dessa syften och med gällande lagstiftning (Tryckfrihetsförordningen och Offentlighets- och sekretesslagen).

Vänligen
Mariann Samuelson
Rådsdirektör
Vetenskapsrådet